

جمعه 26 اردیبهشت 1399 - 21 رمضان 1441 - 15 می 2020

اعلام موجودیت رژیم اشغالگر قدس در فلسطین (1327ش)

اعلام موجودیت رژیم اشغالگر قدس، در فلسطین، (1327ش)، انگلستان از سال 1839 م به طور رسمی از یهودیان ساکن در فلسطین، سوریه و شبه جزیره سینا حمایت کرد و این حمایت را در سال 1948 میلادی بعد افزایش داد و در روند مهاجرت یهودیان به این سرزمین تلاش نمود. انگلستان در راه تثبیت اقتدار خود در فلسطین همت فراوانی مبذول نمود ولی وقتی مقابلہ جامعه عرب را در برابر خود دید، از این خواسته خود چشم پوشید. سرانجام همزمان با خروج کمیسر عالی انگلیس از فلسطین، یهودیان ساکن در آن سرزمین به رهبری دیوید بن گورین رسماً موجودیت خود را به نام اسرائیل اعلام کردند. چند ساعت بعد، آمریکا و شوروی نیز این رژیم را به رسمیت شناختند. به دنبال این مسأله، غروب همان روز چهار کشور عربی مصر، سوریه، اردن و لبنان به دولت نوظهور اسرائیل اعلان جنگ دادند و این اولین جنگ خونین اعراب و اسرائیل بود. در اعلامیه تشکیل اسرائیل، فلسطینیان را که مالک 97 درصد از اراضی این کشور بودند با قید عبارت "جوامع موجود غیر یهود" نادیده گرفته شدند. این اعلامیه باعث سرازیر شدن غیرقانونی یهودیان سراسر جهان به فلسطین شد و این امر مورد حمایت دولت آمریکا قرار گرفت. از آن زمان (26 اردیبهشت 1327 ش برابر با 16 مه 1948 م) تاکنون تجاوزات و غارتگریهای این رژیم غاصب بر ملت ستمدیده فلسطین ادامه دارد و مردم فلسطین راه نجات خود را مقاومت و مقابلہ یافتهاند.

حلت عالم ربانی آیت الله "حاج شیخ احمد اهری" (1348ش) در حدود سال 1267 ش (1305ق) در شهرستان اهر در آذربایجان شرقی به دنیا آمد. وی پس از گذراندن دوران مقدماتی و سطوح حوزه، مدتی در تبریز ماندگار شد و سپس برای ادامه تحصیل عازم نجف اشرف گردید. آیت الله اهری در نجف به مدت ده سال از محضر بزرگانی همچون شیخ الشریعه اصفهانی، میرزا محمدحسن نایینی، میرزا علی شیرازی، آقا ضیاءالدین عراقی، محمدحسن غروی و سیدابوالحسن اصفهانی استفاده برد و سپس به مدت بیست سال در کنار کسب علوم مختلف به تدریس و تالیف پرداخت به طوری که به عنوان استاد حوزه علمیه نجف مطرح شد. ایشان سپس در حدود سال 1330 ش راهی زادگاه خود گردید و پس از مدتی، سرپرستی حوزه علمیه تبریز را بر عهده گرفت. آیت الله اهری به دلیل موقعیت خاص خود در آذربایجان و رهبری مذهبی مردم، در اکثر حوادث اجتماعی و سیاسی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم شرکت داشت و در جریان حمله مزدوران پهلوی به مدرسه فیضیه قم و نیز تصویب لایحه انجمنهای ایالتی و ولایتی، موضعگیری و اعلام مخالفت نمود. از این عالم ربانی آثاری بر جای مانده که حاشیه بر مکاسب، حاشیه بر رسایل، رساله در اجتهاد و رسالههای در قاعده لاضرر از آن جملهاند. آیت الله شیخ احمد اهری سرانجام در 26 اردیبهشت 1348 ش برابر با هجدهم صفر 1388 ق در 81 سالگی به رحمت ایزدی پیوست و پس از تشییع با شکوه، در شهرستان قم به خاک سپرده شد.

وفات "مهرسین، بنو، عمران" و "مهرسین، بنو، نوح" (ع) ده سال بعد از وفات "مهرسین، بنو، نوح" (ع)، یوشع فرزند نوح، نون از افرایم، افرایم فرزند یوسف، یوسف فرزند یعقوب، یعقوب فرزند اسحاق، اسحاق فرزند ابراهیم، ابراهیم فرزند تارح، تارح فرزند ناحور، ناحور از نسل سام، سام فرزند نوح، نوح از نسل خنوخ، خنوخ از نسل انوش، انوش فرزند شیت و شیت فرزند آدم می باشد. محل تولد و زندگی: احتمالاً متولد شده در جوشن مصر- سرزمین کنعان (اسرائیل فعلی) - جلجال - شکیم زمان حیات: حدوداً بین سالهای 1490 تا سال 1380 قبل از میلاد عیسای مسیح ***** حضرت موسی (ع) - ادوار نبوت: دوره چهارم نبوت لقب: کلیم ا... معنای اسم: از آب کشیده شده پدر: عمران مادر: یوکابد تاریخ ولادت: ۲۷۴۸ سال بعد از هبوط آدم. مدت عمر: ۱۲۰ سال بعثت: آن حضرت با برادرش هارون برای بنی اسرائیل مبعوث شد. محل دفن: بروایتی در شش فرسنگی بیت المقدس مدفون است. نسب: موسی بن عمران بن قاهث بن لاوی بن یعقوب بن اسحاق بن ابراهیم (ع) تعداد فرزندان: آن حضرت آپسر داشت. مختصری بر زندگینامه: حضرت موسی از پیامبران اولوالعزم است، که در شهر منفیس و در زمان سلطنت رامسس دوم متولد گردید. تولد او در زمانی اتفاق افتاد، که فرعون نوزادان پسر بنی اسرائیل را معدوم می کرد به همین خاطر مادر حضرت موسی تا سه ماه او را به طور مخفیانه نگهداری نمود و بعد او را در صندوقی گذاشته، در رود نیل رها ساخت. از قضا آسیه زن فرعون آن حضرت را از آب گرفت و از او نگهداری نمود. موسی در قصر فرعون بزرگ شد و سرانجام، روزی خداوند او را به رهبری قوم یهود برگزید. حضرت موسی و برادرش هارون، جهت نجات بنی اسرائیل از جرم فرعون به مصر آمدند و او را به خدا پرستی دعوت نمودند. ولی فرعون با وجود معجزاتی که از موسی دید او را انکار کرد تا عاقبت همراه با لشکریانش در رود نیل هلاک شد.

شهادت مظلومانه آیت الله العظمی حضرت امام علی (ع) در شب نوزدهم ماه مبارک رمضان توسط این ملجم مرادی از بازماندگان خوارج نهروان، پس از ضرب خوردن امام علی (ع) در شب نوزدهم ماه مبارک رمضان توسط این ملجم مرادی از بازماندگان خوارج نهروان، درمان آن زخم تأثیری نبخشید و نوید پیامبر به امام به این که محاسن سفید حضرت به خون سرش رنگین میگردد، تحقق یافت. شهادت آن امام پس از سی سال امامت و چهار سال و نه ماه خلافت صورت گرفت. بدن

حلت محدث بزرگ شیعه "شیخ ح عامله"، (1104 ق)، محدث بزرگ عالم تشیع، محمد بن حسن بن علی معروف به "شیخ حرّ عاملی" در هشتم رجب سال 1033 ق در روستای "مشغره" از توابع جبل عامل لبنان دیده به جهان گشود. وی تا چهل سالگی در محضر علمای لبنان و سوریه کسب فیض کرد و سپس به مدت 24 سال در مشهد مقدس به ترویج دین، تدریس، تالیف و قضاوت پرداخت. کتاب گرانسنگ "وسائل الشیعه" ثمره‌ی هجده سال تلاش پیگیر او در جمع‌آوری و تنظیم احادیث شیعه می‌باشد. او در این کتاب، احادیث احکام را به ترتیب ابواب فقه دسته‌بندی و تدوین کرده و بیانات کوتاهی در ضمن آن‌ها برای توضیح یا جمع بین روایات آورده است. از دیگر کتاب‌های شیخ، الجواهر السنیه فی الاحادیث القدسیه و دیوان شعر عربی است. شیخ حر عاملی در عصر صفویان به ایران مهاجرت نمود و پس از وفات، در صحن مطهر امام رضا (ع) در مشهد مقدس مدفون شد.

ه.ب.، الملّی، خانواده
خانواده از ابتدای تاریخ تاکنون، به عنوان اصلی‌ترین نهاد اجتماعی، زیربنای جوامع و خاستگاه فرهنگ‌ها، تمدن‌ها و تاریخ بشر بوده است. پرداختن به این بنای مقدس و بنیادین و هدایت آن به جایگاه واقعی‌اش، همواره سبب اصلاح خانواده بزرگ انسانی و غفلت از آن، موجب دور شدن بشر از حیات حقیقی و سقوط به ورطه نابودی بوده است. اسلام به عنوان مکتبی انسان‌ساز، بیشترین توجه را به والایی خانواده دارد. از این رو، این نهاد مقدس را کانون تربیت می‌شمرد. نیک بختی و بدبختی جامعه انسانی را نیز به صلاح و فساد این بنا وابسته می‌داند و هدف از تشکیل خانواده را تأمین نیازهای عاطفی و معنوی انسان از جمله دست‌یابی به آرامش برمی‌شمارد. خانواده، کوچک‌ترین واحد اجتماعی و در عین حال، بزرگ‌ترین و اثرگذارترین واحد تربیتی در جوامع به شمار می‌آید، به گونه‌ای که می‌تواند منشأ تحول فردی و اجتماعی و رشد ارزش‌های انسانی در میان اعضای آن باشد. خانواده، مهم‌ترین نهادی است که فرد در آن پرورش می‌یابد. بنابراین، سرمایه‌گذاری و توجه هرچه بیشتر به این نهاد مقدس، از رسالت معلمان به ویژه پیامبران و پیشوایان ادیان قرار گرفته است. امروز نیز بشر همین رویکرد را پی می‌گیرد تا جایی که دولت‌ها به رشد و توسعه کیفی خانواده توجه می‌کنند و می‌کوشند با در اختیار قرار دادن امتیازها و تسهیلات رفاهی، آموزشی و مشاوره‌ای، به ارتقای سطح بهداشت و سلامت روانی خانواده کمک کنند؛ زیرا این کار، بر تربیت نسل آینده اثر مستقیم خواهد داشت. اگر گام نخست در تشکیل خانواده سنجیده برداشته شود؛ یعنی افراد در انتخاب همسر، معیارهای ارزشی، اخلاقی و ایمانی را در نظر بگیرند، سیر حرکتی خانواده به سوی تشکیل خانواده‌ای مطلوب خواهد بود. خانواده مطلوب، خانواده‌ای است که پدر و مادر گاه برای فرزندانشان تنها گوش باشند و هنر شنیدن را در خود تقویت کنند. در این صورت می‌توانند هرچه بیشتر به دنیای فرزندان خود نزدیک شوند و بر آن اثر بگذارند. این گروه، خانواده را بر اساس شاخص‌های والای معنوی بنیان نهاده و کانونی ساخته‌اند که حضور در آن، هم برای پدر و مادر لذت بخش است و هم برای فرزندان بهترین پناه گاه به شمار می‌رود. این خانواده کانونی خواهد بود برای پرورش نسل آینده و محلی برای انتقال درست ارزش‌ها و فرهنگ‌های گذشته، تا هیچ گاه فرزندان، خود را بدون هویت ندانند و از پیشینه خود دور نشوند. نوزاد، نخستین تعامل خود با محیط را در خانواده آغاز می‌کند. در این کانون اولیه، نخستین اثرگذاری و اثرپذیری آغاز می‌شود و کودک اندک‌اندک در فرآیند رشد اجتماعی قرار می‌گیرد. به نظر روان‌شناسان، سال‌های اولیه کودکی، در رشد شخصیت و آینده او نقشی بسزا دارد. بیشتر شناخت‌های کودک از خود، اطرافیان و محیط نیز در این دوران شکل می‌گیرد. میزان سلامت جسمانی و روانی کودک، بسته به ارتباطی است که خانواده با وی دارد و اینکه تا چه حد تلاش می‌کند نیازهای او را برآورده سازد. کودکانی که در این سال‌ها از نظر عاطفی و امنیتی در خانواده تأمین نمی‌شوند، به انواع سختی‌ها دچار می‌گردند. مشکل این کودکان، بیشتر با شیطنت‌ها، دروغ‌گویی‌ها و حرف‌نشنیدن‌های ساده آغاز می‌شود و با توجه به وضع ناپسامان خانواده، به بزه‌کاری‌ها و جنایت‌های دوران بزرگ‌سالی می‌انجامد. ویژگی مهم دوران نوجوانی، استقلال طلبی نوجوان است. او می‌خواهد به شیوه‌ای، رشد و استقلال خود را به خانواده ثابت کند. بر این اساس، فاصله میان خود و خانواده را بیشتر می‌کند و به گروه هم‌سالان نزدیک می‌شود. در صورتی که خانواده در این دوران با کارکردهای اساسی خود آشنا نباشد و ویژگی‌های دوران نوجوانی را نشناسد، کارکرد تربیتی درستی نخواهد داشت. چه بسا رفتارهای نادرست اعضای خانواده و فضای نامناسب آن، نوجوان را بیشتر از این محیط دور سازد. سالم نبودن خانواده از نظر روانی و مشکلات اقتصادی و اجتماعی خانواده به دلیل تأثیری که روی اعضای خود دارد، جامعه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. کارکرد زیستی خانواده، ضامن بقای جامعه انسانی است و کارکرد پرورشی آن، زمینه‌ساز تربیت فرزندانی است که برای ساختن جامعه فردا آماده می‌شوند. تعادل روانی، تقویت اراده، دیگرگرایی، رویارویی با مشکلات، میل به تلاش، سازندگی، نوآوری، ارتباط با خداوند و عبادت، همگی صفاتی‌اند که خانواده، مهم‌ترین نقش را در شکل‌گیری و تقویت آنها برعهده دارد. خانواده سالم، بهترین بستر رشد فرهنگی و سلامت جسم و روان و مهم‌ترین عامل انتقال ارزش‌ها، پرورش عاطفی، کاهش آسیب‌های اجتماعی و ارتقای امنیت هر جامعه به شمار می‌آید.

مطهرامام علی (ع) را شبانه در محلی به نام نجف دفن کردند و این مکان، تا نزدیک به یکصد و پنجاه سال، از عموم مخفی بود و تنها برخی از شیعیان خاص از محل دفن امام آگاهی داشتند. امام علی (ع) در طول حیات پربرتک خویش در جنگ‌های صدر اسلام شرکت کرد و بزرگان مشرک عرب را به خاک مذلت کشاند. آن حضرت پس از رحلت پیامبر اسلام به خاطر مصالح مسلمانان به مدت بیست و پنج سال خانه‌نشینی گزید و سکوت اختیار کرد. با قتل سومین خلیفه، مردم، امام را به خلافت برگزیده و در آن دوران پراشوب نیز سه جنگ جمل، صفین و نهروان از جانب ناکثین (پیمان

شکنان) قاسطین (معاویه و مردم شام) و مارقین (خوارج و خارج شدگان از دین) بر امام علی(ع) تحمیل شد. فضایل امام علی(ع) فوق آن است که در این مختصر بگنجد و در اینجا تنها به دو سخن درباره‌ی rlm&ی آن حضرت بسنده می‌کنیم. ناظم نیشابوری درباره‌ی rlm&ی آن امام بزرگ گفته است که: علی بن ابی‌ rlm&طالب، بر گوینده و نویسنده، محنتی گران و باری سنگین است که اگر بخواهد حقش را ادا کند به کفر و گزافه‌ rlm&گویی دچار گردد و اگر کوتاه آید، خیانت و جفا نموده باشد و حدّ وسط در فضایل او آن قدر دقیق و باریک است که جز یک اندیشمند ماهر و حاذق از عهده‌ rlm&اش نیز برنیاید. هم‌ rlm&چنین ابن ابی‌ rlm&الحدید معتزلی، شارح نهج‌ rlm&البلاغه گوید: فضایل علی(ع) در آن حد از عظمت است که نویسنده و گوینده در برابر آن، خود را ضعیف و زبون و شرمسار می‌ rlm&بیند که درصدد تفصیل آن برآید. دشمنان هرچه کوشیدند که نور عظمتش را فرو نشانند، فضایل آن حضرت بیشتر شایع گشت.